

ekspansion, men også ved deres geografiske placering i et yderområde. Begge områder og flere med dem påberåber sig retten til status som landsdelscenter. Nu er det jo i sig selv kun en etiket og ingen garanti for, at noget bestemt vil ske, idet der jo er grænser for, hvor mange højere læreanstalter og andre statslige institutioner man kan lægge ud i andre regioner.

Hvis man vil noget med samarbejdet, gror det jo også af sig selv og er en styrkelse på alle leder til gavn for regionen og befolkningen. En forudsætning for, at en sådan ting kan ske, er naturligvis, at den fysiske tilgængelighed er til stede, og det er den generelt set sammenlignet med andre europæiske lande. Den er god her i Danmark, men selvfølgelig igen med markante forskelle, og her gør både geografiske og historiske kendsgerninger sig igen gældende.

Det store H af motorveje og jernbaner er en kendsgerning, men også her fokuserer redegørelsen på optimale løsninger, hvor ikke mindst de miljøskånsomme trafikløsninger er i søgelyset. Dette synspunkt med de mest skånsomme løsninger går naturligt igen, hvor der lokalt og regionalt planlægges, både for trafik, arbejdspladser, boliger og friarealer.

Set i internationalt perspektiv er Danmark ikke bare en region. Vi er et land, vi er en nation placeret i en større sammenhæng, og vi skal vide at udnytte en sådan placering. Med den nye verdensorden, situationen i Østeuropa, Baltikum og Rusland og med Sverige og Finland som nye EU-lande er Danmarks placering faktisk unik som indfaldsport til Østersøregionen. Det er oplagt en international region, som vi i høj grad skal vide at benytte os af, for Danmark er næsten selvskrævet som udgangspunkt for en lang række initiativer i den retning til gavn for både os selv og vore naboer i regionen.

I høringsssvarene er også Nordsøregionen nævnt. Selvfølgelig er den i høj grad porten til den store, vide verden, men som nærregion betragtet har den selvfølgelig sine begrænsninger. Til gengæld vil der næsten pr. automatik opstå en også efter europæisk målestok kraftig Øresundsregion mellem København og Malmø, og selv om det er kontroversielt, er der også andre internationalt relaterede regioner i Danmark. Sønderjylland er én, og Vendsyssel med Nordic Link-forbindelsen til Norge og Sverige er en anden. I det hele taget er det en styrke ved landsplanredegørelsen, at der rettes opmærksomhed mod de grænseoverskridende regioner og deres muligheder i både vores egen og andre dele af Europa.

Sidst, men ikke mindst, er det værd at hæfte sig ved redegørelsens fokusering på såvel natur- som kulturarven. Forudsætningen for en fornuftig tilværelse for landenes befolkninger er i allerhøjeste grad baseret på de naturomgivelser, de skaber for sig selv, og jeg vil derfor tillægge denne del af redegørelsen afgørende betydning. Hvis det efterhånden lidt slidte ord bæredygtighed skal have nogen mening, må det være her.

Som afrunding vil jeg gerne fremhæve endnu et lidt slidt og utrolig svært tilgængeligt ord, nemlig subsidiaritetsprincippet, for her får det nemlig mening. Der er en overordnet international dagsorden, men de enkelte punkter på dagsordenen udfylder vi selv.

Jeg håber, at denne redegørelse og de efterfølgende med den procedure, som har været vist her, vil give en mulighed for, at redskabet vil være tilgængeligt for amter, kommuner m.v., når den endelige redegørelse skal udmøntes i handling, og for at støtte denne udvikling vil jeg gerne på vegne af Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag om motiveret dagsorden

- »På baggrund af debatten om landsplanredegørelsen »Danmark og europæisk planpolitik« opfordrer Folketinget regeringen til
- at fremtidige landsplanredegørelser fremlægges som et forslag og gennemgår en høringsprocedure, hvor amter, kommuner, interesseorganisationer m.fl. gives mulighed for at komme med bidrag,
 - at der i forslaget til landsplanredegørelse opstilles reelle ligeværdige alternative muligheder i landsplanlægningen, der kan bidrage til en konstruktiv debat om den fremtidige landsplanpolitik,
 - at ministeren anbefaler amter og kommuner at opstille reelle ligeværdige alternative muligheder i regionplaner, kommuneplaner og lokalplaner,
 - at landsplanpolitikken fremmer en balanceret og bæredygtig udvikling af såvel små som store byer, tilgængelighed til og fra de enkelte områder af Danmark og bevaringsværdige helheder, så natur- og kulturarven videreføres til kommende generationer, og
 - at regeringen på baggrund af landsplanredegørelsen udarbejder en analyse, så der bl.a.